

Gerona CNT

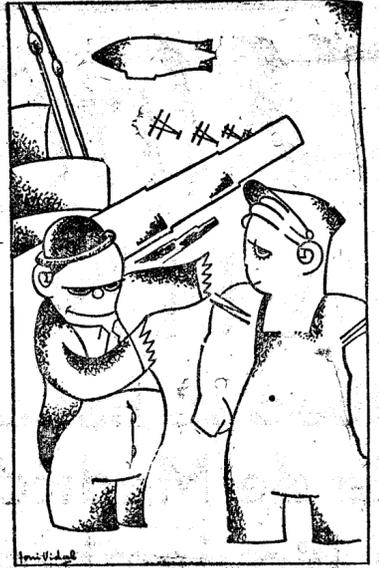
portantveu confederal de la 2na regió

REDACCION, ADMINISTRACION e IMPRENTA

GRAN VIA JAIME I, 54
Teléfonos 506 y 507

15 cts.

PRECIOS DE SUSCRIPCION:
Gerona, un mes 3.— pesetas
Número suelto: 15 céntimos

El burgués.—Con esto se civiliza el mundo.
El otro.—Pues yo creo que sería mejor dejarle sin civilizar.

VIDA CULTURAL

Ple Nacional de l'Ensenyament

ES CONSTITUIDA LA «FEDERACIO NACIONAL DE SINDICATS DE L'ENSENYAMENT C. N. T.»

Convocat pel Comitè Nacional de la C. N. T., i amb l'Ordre del dia que es féu públic a seu degut temps a la premsa confederal, s'ha celebrat a València el Ple Nacional de Sindicats de l'Ensenyament, afectes a la C. N. T.

El Ple començà les seves tasques el dia 5 de l'actual, al matí. Es van celebrar dues sessions diàries els dies 5, 6 i 7 del corrent, i es clausurà el dia 8, després d'haver acomplert satisfactoriament la intensa tasca continguda en el seu Ordre del Dia. Les set reunions d'aquest Ple han tingut lloc al local del Sindicat Unic Regional de Gas, Aigua i Electricitat i Similars de Llevant, Plaça d'Assísis March, 9.

Hi han assistit delegacions dels Sindicats de l'Ensenyament constituïts a les localitats i comarques de Gandia, Quinchón, Requena, Múrcia, Jaén, Cuenca, Albacete, Elda, Alacant, València, Alcalá de Henares, Barbastro, Barcelona, Alcoy, Puerto Llano, Ciudad Libre, Guadalupe, Sueca i Madrid. Han estat indirectament representats diversos Sindicats de l'Ensenyament de Catalunya, Extremadura, Aragó i Castella, que no van poder enviar a temps lures delegacions al Ple. El breu espai de temps que ha mitjançat d'època de la publicació de la convocatòria fins a la celebració del Ple explica aquesta circumstància; s'ha rebut amb posterioritat correspondència de Seccions de l'Ensenyament de Sindicats d'altres denominacions, adherits a la C. N. T., que s'han interessat pel Ple celebrat i s'han sumat als assistents també delegacions de les Federacions Regionals ja constituïdes.

Malgrat les presses de la convocatòria és significatiu que aquest Ple hagi pogut reunir en el transcurs de les seves sessions la representació directa i indirecta de més de 20.000 mestres, professors, etc., afiliats a Sindicats de l'Ensenyament (C. N. T.) arreu de l'Espanya lloial. A Catalunya correspon la xifra major. Segueixen en ordre Centre i Llevant. L'oportunitat d'aquest Ple ha permès posar de relleu que també en l'Ensenyament els afiliats a la C. N. T. assolixen xifres que demostren la potencialitat indiscutible de la nova Federació que s'ha constituït en aquest Ple per a agrupar-los convenientment i aconseguir allò que tots comprenen que molt aviat serà un fet; també en l'Ensenyament serà majoritària absoluta la C. N. T., com ho és ja aquesta central sindical en el conjunt del proletariat ibèric organitzat, sens dubte per haver sabut expressar en els seus postulats, en la seva actuació, en la seva responsabilitat, en les seves tàctiques i en el seu sincer desig d'unitat amb l'altra central sindical germana, el sentir dels treballadors espanyols.

Les sessions demostraren en tot moment l'entusiasme existent entre els delegats. El treball de les Ponències fou intens i fecund. Assistí a totes les sessions d'aquest Ple com a delegat del Comitè Nacional de la C. N. T., el company Marià Cardona Rosell, el qual subratllà la transcendència del Ple en pronunciar el discurs de clausura.

Els temes que suscitaron debats més extensos foren:

Relacions amb la U. G. T.
Antiguitat antifeixista per tal d'exercir càrrecs.
Estatuts de la nova Federació.
Com a resultat del debat que motivà el segon dels esmentats temes, s'arribà a la conclusió que haurà d'exigir-se, per a poder exercir càrrecs en el Comitè Nacional i Regional, tenir una antiguitat confederal anterior al 16 de febrer del 1936, i n'hi haurà prou, per a càrrecs en altres Comitès i oficials, que aquesta mateixa antiguitat sigui simplement antifeixista.

Per a concretar i unificar la posició de les delegacions en ordre a les relacions amb la U. G. T. manifestades, en l'important debat que suscità aquesta qüestió es nomenà una Ponència integrada pels companys Marià Cardona i Rosell, delegat del C. N. de la C. N. T.; Miquel Escorihuela, pel Sindicat Unic de l'Ensenyament de Barcelona; Josep Alberola, pel Sindicat Comarcal

de Barbastro; Tomás Palomo, per la Federació Regional del Centre; Miquel Hermoso Díaz, pel Sindicat Provincial de Jaén, i Manuel Moure, per la Regional Llevantina.

La Ponència d'Estatuts quedà formada pels companys Joan Puig Elies, del Sindicat de l'Ensenyament i Professions Lliberals de Barcelona; Francesc Cardona Rosell, secretari de la Federació Regional de Sindicats de l'Ensenyament del Centre; Josep Vicora Monforte, per la Federació Regional Llevantina de Sindicats de l'Ensenyament; Manuel Moure Gómez, pel Sindicat Comarcal d'Elda, Angel Camacho Castro, per la Federació Provincial de Ciudad Libre.

Per la importància que tenen públicament en aquest número el Diccionari sobre "Relacions amb la U. G. T.", que fou aprovat per unanimitat, i els Estatuts de la nova Federació.

Sentim molt que el poc espai disponible no ens permeti de publicar els lluminosos informes presentats al Ple per les Federacions Regionals del Centre i Llevant, pel Sindicat de l'Ensenyament i Professions Lliberals de Barcelona, i per altres dele-

gacions. Esperem que ja que a nosaltres l'espai no ens ho permet, procurará la Premsa professional reproduir-los, perquè es divulgui el seu coneixement i domin fruit les ensenyances que poden extreure's de la seva lectura.

Ha quedat constituït el primer Comitè Nacional de la nova Federació en la forma següent:

Secretari d'organització i propaganda, Joan Puig Elies.
Secretari de relacions professionals, Josep Villora Monforte.
Secretari administratiu, Marcial L. Bjaoco.

Vocals: dos per cada Federació Regional constituïda o que es constituïxi d'ara endavant, i un dels dos haurà d'ésser, per dret propi, el que exercirà el càrrec de secretari de la respectiva Federació Regional.

Féu falta que es constituïssin aquesta Federació Nacional, i esperem els més falagüers resultats de la seva actuació, donada la competència dels seus components i l'especial afecte que a la Federació posa l'organització confederal perquè en l'ordre educatiu es recullin les aspiracions de la C. N. T. encoratja i impulsa.

A la sombra de los plátanos

Declaraciones

Habló Mussolini, habló Hitler y le dió también satisfacción a la lengua el sumo traidor superviviente de la caudrilla de Salamanca. Hicieron las consabidas declaraciones ante los reporteros que sus subvencionistas les envían para que puedan darse importancia frente a la opinión pública internacional. Y toda la prensa capitalista ha reproducido las afirmaciones de estos mecánicos oráculos que nunca tubieban en lo que dicen. Se saben de memoria el disco que han de reproducir.

Cada uno de los tres carniceros ha escogido la nación correspondiente para dedicarle sus amables preferencias, que vienen a ser como dentelladas de lobos huidizos. Mussolini piropoa al primer magistrado yanqui. Hitler siente una rara simpatía hacia Inglaterra y el cabezota de los insurrectos semino-cuartel-rifeños, se destaca prodigando una serie de frases aludatorias para la Francia imperial, que han debido conmover a todos los cruzados de la Legión de Honor. Con igual frescura coincide este canchalesco triunvirato en mantener un tono suaviorio, de gentes que desea la paz entre los pueblos durante las entrevistas concedidas, mientras retumban los cañones y hormiguan los barcos piratas por las aguas de este mar tan vigilado desde el Comité de Londres.

Sólo que practicando se aprende el oficio; y después de la lectura de unos versos de Pemán ante el arzobispo de Burgos y de las frases de pesamig dedicadas a la familia de Mola, el hermano del transvolador, ha empezado por sí solo a hacer pinitos en la cuerda floja de todo hombre representativo y se sale con unas declaraciones a los enviados especiales que prometen apabullar a las institutrices.

El, personalmente, no tiene nada que reprochar a los andorráneos porque permitan el contrabando, ni a los luxemburgueses por haberse manifestado favorables al comunismo, ni al príncipe de Mónaco porque aún no ha prohibido el juego. Pero sí tiene que declarar haber visto con satisfacción que no toda Francia es partidaria de ese presunto Gobierno rojo de Valencia —al que Alemania e Italia confundan— lo que tal vez en su día pueda servirle para merecer un gesto benévolo de su gallarda persona. Jamás atacará a los franceses por la espalda, vino a decir en el último aliento, mientras sus compadres de hoy no le tengan atada de pies y manos. Y esto, por el cariz que van tomando los acontecimientos, es lo que ha hecho que el «traidorísimo» despida al periodista francés con una significativa sonrisa.

HOY MAS QUE NUNCA

C. N. T.-U. G. T., GARANTIA DE LA VICTORIA

Los intereses de partido son antagónicos a los intereses de la clase trabajadora. Este hecho, plenamente demostrado en todas las manifestaciones de la lucha de clases, tiene su reciente confirmación en la política pseudo-obrerista del P. S. U. de Cataluña, que pretende apartar las masas obreras de la U. G. T., que actúan bajo su influencia, del acuerdo con los obreros de la C. N. T.

¡Hay que reaccionar rápidamente contra estas maniobras! Los obreros de la U. G. T. y los obreros de la C. N. T. tienen intereses comunes! ¡Deben unirse sin más dilaciones! Las asambleas de conjunto de obreros de las dos centrales deben dar cima a la unidad admirable verificada en la defensa de los intereses comunes, con la constitución de los Comités de Control.

¡C. N. T. - U. G. T.! Son los anagramas de la victoria. Y mientras se buscan los puntos de coincidencia que posibiliten rápidamente la constitución de una sola organización de los trabajadores, esfuerzo final para el cual tienden los trabajos de los hombres sinceramente revolucionarios, y de la cual la C. N. T. es decidido paladín, los trabajadores de la Confederación y los obreros enrolados en la Unión General deben unirse inmediatamente.

¡EN LOS LUGARES DE TRABAJO!
¡EN LA CALLE SIEMPRE, SIEMPRE!

C. N. T. - U. G. T.

Comités Regionales C.N.T.-F.A.I.
J.J. LL. de Cataluña.

Instruccions tècnico-higièniques relatives a construccions escolars

Han estat aprovades les Instruccions Tècnico-Higièniques que el Servei Tècnic d'Arquitectura del Departament de Cultura ha elaborat i que hauran d'aplicar-se en l'elaboració i aprovació de tota mena de projectes de construccions destinades a Escoles d'Ensenyament primari de la Generalitat, siguin o no subvencionades.

CONCEPTE

Característiques essencials d'una aula: capacitat, orientació, cum i ventilació. Elements auxiliars d'importància fonamental: camp escolar i serveis sanitaris.

EMPLAÇAMENT

Les Escoles hauran de situar-se als afores de la població, en un lloc alt, sec, ben assolat, de fàcil accés i aïllat d'altres edificacions. El terreny serà plaer o amb lleugera pendència. Es procurarà que estiguin pròxims a jardins, places o vies amples i de poc tràfic. S'evitarà la proximitat de cementiris, hospitals, centres d'espectacles, tavernes, cortis, femers, clavegueres i, en general, de tota atmosfera viciada.

ORIENTACIO

En les regions temperades, la façana on donen les classes s'orientarà a un dels dos quadrants que donen a l'est, i en les fredes, al sud i sud-est.

EXTENSIO

Les dimensions de l'edifici han de guardar relació amb el nombre d'alumnes que han d'assistir a l'escola i es calcula en un 20 per 100 del volum total de l'Ajuntament. S'afegirà 3 metres quadrats per alumne per a camp escolar. No s'han de construir Grups Escolars de més de sis graus dobles, o sigui per a més de sis-cents alumnes.

CONSTRUCCIO

L'edifici de l'Escola ha d'ésser de sòlida construcció i d'aspecte senzill. Els materials variaran amb els recursos, els costums i la geologia de cada localitat: cal, però, que siguin sòlids, lleugers, mal conductors del calor, impermeables i compactes.

LOCALS

Per raons de caràcter higiènic, econòmic i pedagògic, no s'instal·larà la casa del Mestre en els locals destinats a Escola: en les Escoles rurals podrà accedir-se a la dita vivenda o condició que tingui una absoluta independència i resti completament incomunicada dels locals escolars.

Dependències mínimes de que constarà una Escola:

a) Vestíbul, que serveix de sala d'espera als nens i a l'urús encarregats fins a l'hora d'entrada i sortida de les classes.

b) Guardarroba, habitada de for-

ma que permeti la col·locació dels penjadoros en condicions de no ofèndre dificultats al trànsit, ni molesties de cap mena.

c) Les aules necessàries, en relació amb el nombre d'alumnes i de graus o seccions que ha de tenir l'Escola.

d) Despatx per als Mestres.

e) Coberts en el camp escolar.

f) Camp amb sorra i jardí.

g) Comunes i urinari. Un water per cada quaranta nens i un urinari per cada vint.

h) Lavabos. S'instal·larà, almenys un lavabo a cada classe.

i) Aigües residuals. En nuclis urbans, xarxa de clavegueres i, en rurals, fossa sèptica o aparell esterilitzador.

Dependències que serà convenient tingui una Escola: Dutes, parvulari, sala de treballs manuals, i realitzacions, biblioteca escolar, sala de dibuix i laboratori.

AULES

Forma rectangular. Superfície mínima d'115 m. quadrats per alumne i una altura, també mínima, de 3'60 m. La superfície destinada a finestres serà, almenys, igual a una tercera part de la del sòl. La il·luminació ha d'ésser suficient i unilateral esquerra.

Ventilació. Ventilació natural obrint totes les portes i finestres durant les estones de lleure i en acabar les classes del matí i la tarda.

Il·luminació. Il·luminació natural. Serà constant, uniforme, difusa i no reflexada: unilateral o bilateral amb predomini del costat esquerre.

Persianes. De llibret o enrotllades, cortines, etc.

Calentació. Circulació d'aigua corrent. Estufes d'envolvent de terra refractària, protegides d'un recipient d'aigua i protegides externament per una valla metàl·lica.

Arbrat. Per a tenir ombra en els moments d'esbarjo, com a element d'ensenyança pràctica i saturar l'ambient d'olors agradables i sanitosos.

PRESENTACIO DE PLANOLS

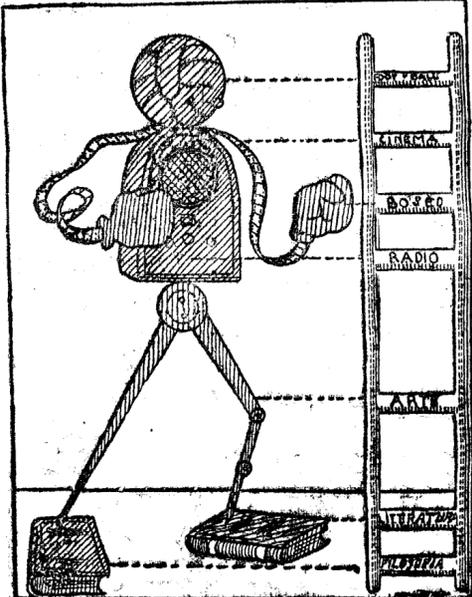
Constaran de les següents parts:

a) Pla d'emplaçament a escala d'1:500 amb orientació i anivellació del terreny. b) Totes les plantes de l'edifici a escala d'1 a 100 com a mínim. c) Seccions i tots els alçats de façana a escala 1:100 com a mínim.

Resum de l'Ordre apareguda en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya del dia 12 de juny del 1937.

SECCIO ADMINISTRATIVA

Es remet a la Direcció General de Primera Ensenyança de València l'expedient de jubilació de Dolors Boschà; la relació de trasllats per incompatibilitat, i la relació nomenada de Mestres procedents de la zona faallosa, que exerceixen en aquesta ext-provincia.

De qué manera están formados, intelectualmente, los «pollo» de la quinta columna.

Reconstrucción

En estos días nefastos que desde el 19 de julio se están sucediendo, en que la idea destructiva es obsesionante, en que nuestros campos, en lugar de los cuidados agrícolas reciben obuses y metralla, y en que nuestras riquezas nacionales se destruyen con una saña inconcebible, es conveniente que se tenga preparado un plan de reconstrucción que las circunstancias lo permitan. Inmediatamente, decimos, para que, cuando la preocupación bélica desaparezca, tengamos ya estructurado, hasta en sus detalles, todo el plan de reconstrucción y de reorganización de nuestras disponibilidades económicas e industriales, a fin de que sea posible aprovechar todo lo que poseamos, y adaptar todas las inteligencias, todos los brazos en condiciones aprovechables para aquellos trabajos más propios a cada uno. No olvidemos que Riqueza es Potencia; Potencia es Independencia, Independencia es Fortaleza y el ser fuerte entre los pueblos es dura ley, mientras la idea de Paz, sentida de dentro afuera en las conciencias, sin imposiciones por consiguiente, permita sea un hecho la Libertad, no el libertinaje, y con la Libertad la solidaridad entre todos los pueblos de la Tierra.

truyen los necesarios pantanos, canales, acequias y embalses que permitiesen convertir los riales que, por desgracia, tanto abundan, en los vergeles y huertas que son imprescindibles para que los campos vuelvan a poblarse, y para que los que los trabajan obtengan la compensación económica proporcionada a su trabajo, terminándose de una vez con el hambre y la desesperación que habían nutrido hasta ahora aquella corriente emigratoria, a la que antes hemos hecho referencia, y que ha constituido una vergüenza para todos los que hemos sentido en toda su grandiosa magnitud el problema que estamos magistando.

UN COMPAÑERO

(Del Boletín del Comité pro Heridos, CNT, AIT).

PALABRAS DE UN VIEJO MILITANTE

¡ALERTA!

Es preciso que cada cual ocupe su puesto allí donde sus facultades técnicas e intelectuales lo determinen. Sea quien sea, y pese a quien pese, ¡todo en beneficio de todos! ¡Todo igual para todos, sin preferencias ni distinción de ninguna clase!

De esta forma podremos valorar la evolución metamorfosea que ha trazado con sangre y fuerza el proletariado español.

¡Alerta, pues, hermanos de lucha y de trabajo! Los momentos álgidos que atravesamos nos imponen el deber de velar tímicamente por el derecho conquistado, no dejando que por nada ni por nadie sea arrebatado lo que tantas lágrimas y sangre nos ha costado.

Nuestra misión es estar ojo avizor. Velar, luchar y trabajar para la felicidad de todos los productores, sin miras de clases sindicales ni políticas, ayudando a nuestros hermanos vascos, y con nuestra unión terminamos con esos canallas, con esos estúpidos y esos violadorés de la canje proletaria.

A esos asesinos, que por temor a la muerte nos están asesinando a nuestros hermanos indefensos. Cuando hay orden no hay respeto. Cuando no hay valor, no hay lucha; pero ¡no! Vosotros, los milicianos que lucháis en el frente, no dejaréis titeres con cabeza. Os impondréis, como así lo hacéis. "Vosotros, los fascistas, no debéis estar en la cárcel, debéis morir. Habéis asesinado a nuestras madres, a nuestros padres, a nuestras compañeras, y lo más doloroso, a nuestros hijos.

Pero no importa, vuestros crímenes no pueden borrarse; la lagaraca abierta". Terminaremos con estos canallas de una vez, para demostrarles que el proletariado sabrá pedir cuentas, que aun no están saldadas. Pero en estos instantes, apunta ya la nueva aurora de una España libre. Así habrá de ser. En los surcos cubiertos de metralla, volverán a gravar las mieses doradas, vida del hombre.

Campes risueños de España; alquerías alegres de Euzkadi, torrán a ser regocijo de los ojos. Riquezas de la tierra, símbolo de la paz. En las sombras de mi ceguera física, brilla siempre una luz que guardo en el alma, alimentada por mi fe en una humanidad justa y buena, que muy pronto tiene que venir. Y un puñado de jóvenes fusionados, triunfantes y luchadores, que quieren recoger el fruto de una nueva humanidad, redimida por el amor y el dolor: la humanidad soñada que se acerca y que yo no podré disfrutar.

¡Que dichoso es el morir, viendo feiz a la Humanidad!

EL DUENDE.

Sanf, junio de 1937.

IMPRENTA CONFEDERAL.—Gerona

COLLECTIVITATS:
ILEGALITZEU LA
VOSTRA SITUACIO!